

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Sudačko vijeće predsjednika svih
sudačkih vijeća Republike Hrvatske
Z A G R E B

Broj: Sv 6/2017-3

R J E Š E N J E

Sudačko vijeće predsjednika svih sudačkih vijeća u Republici Hrvatskoj, uz izuzeće predsjednice Sudačkog vijeća Županijskog suda u Zadru Sanje Prosenice, pod predsjedanjem predsjednika sudačkog vijeća Vrhovnog suda Republike Hrvatske Žarka Dundovića, uz sudjelovanje tajnice sudačkog vijeća Mirjane Mlinarić, kao zapisničarke, u postupku povodom pritužbe sutkinje O. s. u Z., S. s. u B., D. Č. V., protiv tadašnjeg predsjednika O. s. u Z. Ž. R. zbog povrede Kodeksa sudačke etike ("Narodne novine" broj 131/06, dalje: Kodeks), odlučujući o prigovoru suca O. s. u Z. Ž. R. podnesenim protiv rješenja Sudačkog vijeća Ž. s. u Z. poslovni broj Sv-7/16-5 od 4. travnja 2017., na temelju točke 14. stavak 6. Kodeksa, u sjednici održanoj dana 14. veljače 2018.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovan prigovor Ž. R.

O b r a z l o ž e n j e

Sudačko vijeće Ž. s. u Z. je uvodno citiranim rješenjem utvrdilo da je sudac Ž. R. u obnašanju funkcije predsjednika O. s. u Z. povrijedio odredbu točku 8. stavak 4. Kodeksa.

Protiv navedenog je rješenja sudac Ž. R. podnio prigovor u kojem predlaže da se prihvatanjem prigovora pobijano rješenje ukine.

Žalba nije osnovana.

Rad sudačkih vijeća uređen je Poslovníkom o radu sudačkih vijeća, a prema odredbi članka 10. Poslovníka, ako njime nije drugačije određeno, sudačko vijeće postupat će uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09, dalje: ZUP). Stoga će se pobijano rješenje sukladno odredbi članka 115. stavak 1. i 2. ZUP-a ispitivati u granicama prigovora te po službenoj dužnosti postoje li razlozi koji bi prouzrokovali ništavost rješenja.

Podnositelj prigovora neosnovano prigovara da su u donošenju pobijanog rješenja sudjelovale sutkinje I. K., I. L. i D. Z.-P. koje su protiv njega podnijele privatnu tužbu jer iz zapisnika sa sjednice Sudačkog vijeća Ž. s. u Z. od 4. travnja 2017. (list 27.-28.) proizlazi da su te sutkinje bile odsutne i nisu sudjelovale kod odlučivanja u predmetu posl. broj: Sv-7/16 te

da su tek nakon donošenja odluke u ovom predmetu uključile u rad po pritužbi u predmetu posl. broj: Sv-13/15.

Dakle, ne upuštajući se u osnovanost tvrdnje podnositelja prigovora o podnesenoj privatnoj tužbi protiv njega od strane sutkinja I. K., I. L. i D. Z.-P., slijedi da one nisu sudjelovale u donošenju pobijane odluke (bez obzira što je pogreškom u uvodu pobijanog rješenja navedeno ime D. Z. P.).

Osim ovog postupovnog prigovora sudac Ž. R. neosnovano problematizira pitanje svoje nenazočnosti sjednici vijeća na kojoj se odlučivalo o povredi Kodeksa jer je sukladno odredbi članka 6. stavak 2. Poslovnika o radu sudačkih vijeća sucu Ž. R. omogućeno da se o pritužbama o povredi Kodeksa očituje pisanim putem. Niti ovo drugostupanjsko tijelo ne vidi u čemu bi pravo podnositelja prigovora bilo povrijeđeno time što nije nazočio sjednici sudačkog vijeća jer postupak o odlučivanju povreda Kodeksa, iako je propisana mogućnost da se sucu omogući usmeno očitovanje na sjednici vijeća, nije kontradiktoran postupak na koji bi se trebale pozvati stranke radi neposrednog iznošenja suprotstavljenih stavova. Iz navedenih se razloga ne može smatrati da je prvostupanjski postupak za podnositelje prigovora bio nepošten.

U ostalom dijelu prigovora sudac Ž. R. iznosi brojne tvrdnje koje se ne odnose na okolnosti spornog slučaja (uspješni rezultati rada O. s. u Z. u vrijeme kada je on bio predsjednik suda i sl.) i koji nisu predmetom odlučivanja u ovom postupku.

Jednako tako, iznosi paušalne tvrdnje o neobjektivnosti Sudačkog vijeća Ž. s. u Z. kako bi ga se diskreditiralo i kako bi mu se osvetilo zbog ostvarenih radnih rezultata tijekom njegovog predsjedničkog mandata. Dakle, niti ti uopćeni i ničim potkrijepljeni prigovori o neobjektivnosti Sudačkog vijeća Ž. s. u Z. nisu doveli u pitanje zakonitost prvostupanjske odluke, niti se zbog toga postupak ima ocijeniti nepoštenim.

Iz navedenih razloga u pobijanoj odluci nisu počinjene postupovne povrede na koje ukazuje podnositelj prigovora, niti druge povrede odredaba postupka na koje drugostupanjsko tijelo pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano podnositelj prigovora osporava ispravnost činjeničnih utvrđenja prvostupanjskog vijeća tvrdeći da je od sutkinje D. Č. V. u okviru ovlasti predsjednika suda ovlašteno zatražio očitovanje u vezi podnesene pritužbe stranke u postupku. Tvrdi da stranka koja je podnijela pritužbu nije bila u njegovom uredu kada je telefonom zatražio informaciju od sutkinje, a poriče da bi sutkinji prijetio i da joj je naređivao kada treba obaviti očevid, već joj je prenio sadržaj požurnice i zapisnika koji je sačinjen povodom pritužbe jedne od stranaka u postupku.

Međutim, prvostupanjsko je vijeće, imajući u vidu nesporan sadržaj „Zapisnika o prijemu načelnika“ od 6. travnja 2016., kojeg je nesporno sačinio tada predsjednik suda Ž. R., zaključio da je zapisnik sastavljen u nazočnosti načelnika tužene Općine G., M. G. Brojne konstatacije (pisane u prezentu, sadašnjem vremenskom obliku) iz navedenog zapisnika izvan bilo kakve sumnje ukazuju da je načelnik tužene Općine G. M. G. bio nazočan cijelo vrijeme u uredu predsjednika i u vrijeme pisanja zapisnika, dakle sve do okončanja razgovora sa sutkinjom Č. V., nakon čega je i potpisao navedeni zapisnik (uz napomenu da je suglasan! sa

sadržajem). Prvostupanjsko je vijeće u tom pravcu iznijelo vrlo uvjerljive razloge te se podnositelj prigovora radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na taj dio obrazloženja pobijane odluke (str. 4.-5.).

Kraj takvog stanja stvari, kada je izvan dvojbe prvostupanjsko tijelo utvrdilo da je predsjednik suda Ž. R., u nazočnosti stranke u postupku, zatražio od uređujuće sutkinje da poduzme konkretne postupovne radnje (odredi datum provođenja očevida), time je on evidentno u obnašanju dužnosti predsjednika suda stvorio ozračje vlastite nadređenosti, čime je bez ikakve dvojbe povrijedio odredbu iz toč. 8. alineja 4. Kodeksa, kako je to i navedeno u izreci prvostupanjskog rješenja.

Suprotno tvrdnjama iz prigovora, ne radio se o ovlaštenom postupanju predsjednika suda povodom pritužbe stranke, već o izravnom utjecaju predsjednika suda na uređujućeg suca da poduzme određene radnje u postupku, sve u nazočnosti jednog od sudionika u postupku, čime kod suca i stranke stvara dojam o vlastitoj nadređenosti, što bez sumnje u suprotnosti s citiranom odredbom Kodeksa.

Iz naprijed navedenih razloga, s obzirom da nisu ostvareni razlozi iz prigovora, trebalo je na temelju odredbe članka 14. stavak 6. Kodeksa i članka 116. stavak 1. točka 1. ZUP-u prigovor odbiti kao neosnovan.

Zagreb, 14. veljače 2018.

Predsjednik sudačkog vijeća
Žarko Dundović, v.r.